

Till

Högsta domstolen

Göteborg den 14 juli 2026

ÖVERKLAGANDE

Klagande: Shanel Cooper, 881016-5061
Hjalmar Brantingsgatan 19 E, lgh 1202
417 39 Göteborg

Offentlig försvarare: Advokat Ewa Backman Kihl, Lagbergs Advokatbyrå AB
Västra Hamngatan 11, 411 17 Göteborg, ewa@lagbergs.se

genom substitution:

Advokat Tobias Adrian, Lagbergs Advokatbyrå AB
Västra Hamngatan 11, 411 17 Göteborg, tobias@lagbergs.se

Motpart: Kammaråklagaren Maria Bengtsson
Åklagarmyndigheten, Göteborgs åklagarkammare Göteborg
Box 129, 401 22 Göteborg

Överklagat Hovrätten för Västra Sveriges dom 2026-06-18, avdelning 2,
avgörande: rotel 22, mål nr B 3531-26

Saken: Narkotikabrott

I min egenskap av ombud tillika offentlig försvarare för Shanel Cooper får jag härmed inge överklagande med följande.

YRKANDE

Shanel Cooper yrkar att Högsta domstolen meddelar prövningstillstånd och med ändring av Hovrätten för Västra Sveriges dom, ogillar åtalet om narkotikabrott.

I andra hand yrkas att Högsta domstolen, om ansvar skulle anses föreligga, i vart fall meddelar strafflindring.

GRUND FÖR PRÖVNINGSTILLSTÅND

Det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att Högsta domstolen meddelar prövningstillstånd. Målet aktualiserar frågan vilka krav som ska ställas för att en person ska anses ha innehaft narkotika tillsammans och i samförstånd med annan när den huvudsakliga bevisningen består av att personen disponerar den bostad där narkotikan påträffats och att tekniskt spår återfunnits på visst förpackningsmaterial.

Hovrätten har funnit att Shanel Cooper tillsammans och i samförstånd med annan innehaft den aktuella narkotikan trots att hennes fingeravtryck endast återfunnits på de *yttre* plastpåsar som omslöt den innersta påsen med amfetamin. Några fingeravtryck från Shanel Cooper har *inte* påträffats på den innersta påsen och det saknas vidare kommunikation, ekonomiska transaktioner, vittnesiakttagelser eller annan stödbevisning som knyter henne till narkotikainnehav och narkotikaförsäljning.

Samtidigt har hovrätten ogillat åtalet mot en av de medtilltalade trots att dennes fingeravtryck återfunnits på den *inre* påse som innehöll amfetaminet. Hovrätten har därvid uttalat att fingeravtrycket visserligen var besvärande men att det saknades ytterligare omständigheter som gav stöd för att denne varit involverad i hanteringen av narkotikan.

Målet aktualiserar därmed frågan vilket bevisvärde som ska tillmätas tekniska spår på förpackningsmaterial och vilka ytterligare omständigheter som krävs för att styrka faktisk rådighet över narkotika och därmed straffrättsligt innehav.

Det finns behov av vägledande uttalanden beträffande gränsdragningen mellan faktisk rådighet över narkotika och enbart anknytning till den plats där narkotikan påträffats samt vilka krav som ska ställas för att ansvar för gemensamt innehav ska kunna komma i fråga.

Det finns därutöver anledning att betvivla riktigheten av hovrättens domslut. Den fällande domen vilar i huvudsak på bostadsanknytning och begränsad teknisk bevisning.

SAKOMSTÄNDIGHETER

Shanel Cooper har genomgående bestritt ansvar och gjort gällande att hon inte haft kännedom om eller rådighet över den narkotika som påträffats i hennes bostad.

Det är ostridigt att Shanel Cooper är innehavare av den aktuella lägenheten där narkotikan påträffades. Detta förhållande är emellertid inte tillräckligt för att styrka att hon innehaft narkotikan eller tillsammans och i samförstånd med annan befattat sig med den. För en fällande dom krävs att det är ställt utom rimligt tvivel att hon haft faktisk rådighet över narkotikan eller på annat sätt deltagit i den gärning som åtalet avser. Försvaret menar att någon sådan utredning inte föreligger.

Utredningen innehåller inte någon kommunikation som tyder på narkotikaförsäljning eller annan narkotikahantering från Shanel Coopers sida. Trots att flera telefoner och SIM-kort togs i beslag och undersöktes har ingen kommunikation påträffats som stöder åklagarens påstående om gemensam narkotikahantering eller försäljning. Det finns inte heller någon finansiell utredning som visar ekonomisk vinning, betalningsströmmar eller annan ekonomisk koppling till narkotikaförsäljning. Några vittnesiakttagelser som knyter Shanel Cooper till narkotikahantering har inte heller presenterats.

Den tekniska bevisningen är begränsad och Shanel Coopers fingeravtryck har endast återfunnits på två *yttre* plastpåsar som omslöt den innersta påsen med amfetamin. Utredningen visar inte när fingeravtrycken avsatts eller under vilka omständigheter detta skett och det framgår vidare att de yttre plastpåsar utgjordes av vanliga plastpåsar av det slag som används i vardagliga sammanhang. Förekomsten av fingeravtryck på sådant förpackningsmaterial kan därför inte i sig läggas till grund för slutsatsen att Shanel Cooper haft kännedom om eller rådighet över det senare innehållet. Noteras ska också att hennes fingeravtryck *inte* har återfunnits på den påse som faktiskt innehöll amfetaminet.

Shanel Cooper har därtill uppgett att hon under en längre period före husrannsakan överhuvudtaget inte vistats i sin bostad utan befunnit sig på annan ort. Uppgifterna har lämnats redan under förundersökningen och har inte kunnat vederläggas genom utredningen. Omständigheten är av betydelse vid bedömningen av hennes faktiska rådighet över den narkotika som senare påträffades i hennes bostad. Det är vidare utrett att flera andra personer haft tillgång till bostaden under den aktuella tiden.

Vad gäller de narkotikaklassade tablettorna har Shanel Cooper uppgett att dessa tillhörde en tidigare inneboende och att hon samlat ihop dem efter att denne lämnat bostaden. Förklaringen vinner visst stöd av att DNA från flera personer påträffats på det gummiband som höll samman förpackningarna, däribland såväl Shanel Cooper som medtilltalad Abdurahman Adan och den tidigare inneboende. Utredningen visar inte när kontakten med föremålet skett eller under vilka omständigheter DNA-spåren avsatts.

Av särskild betydelse är också att hovrätten ogillade åtalet mot en av den medtilltalade trots att dennes fingeravtryck återfunnits på den *innersta* plastpåsen innehållande amfetamin. Om denna omständighet inte ansetts tillräcklig för att styrka hans befattning med narkotikan uppkommer frågan vilket bevisvärde som ska tillmätas det förhållandet att Shanel Coopers fingeravtryck återfunnits endast på de *yttre* plastpåsar – visserligen i hennes bostad men där hon kunnat visa att hon inte befunnit sig under en längre period samt att andra haft tillgång till bostaden.

Underinstanserna har inte närmare redovisat vilka konkreta omständigheter som visar att Shanel Cooper haft faktisk rådighet över narkotikan eller att hon tillsammans och i samförstånd med annan deltagit i den påstådda gärningen. Hennes anknytning till bostaden synes i praktiken ha tillmätts ett avgörande bevisvärde.

Utredningen innehåller heller inte någon omständighet som direkt knyter Shanel Cooper till anskaffning, förvaring, överlåtelse eller annan hantering av den aktuella narkotikan. Den samlade utredningen når således inte upp till det höga beviskrav som gäller i brottmål och det föreligger därför sådant rimligt tvivel att åtalet ska ogillas.

Om Högsta domstolen trots detta skulle finna att ansvar föreligger görs gällande att Shanel Cooper inte haft någon ledande, organiserande eller självständig roll i den påstådda hanteringen. Det saknas utredning som visar att hon ansvarat för inköp, distribution eller försäljning av narkotika. Dessa omständigheter ska beaktas vid straffmätningen och föranleda ett lindrigare straff.

BEVISNING

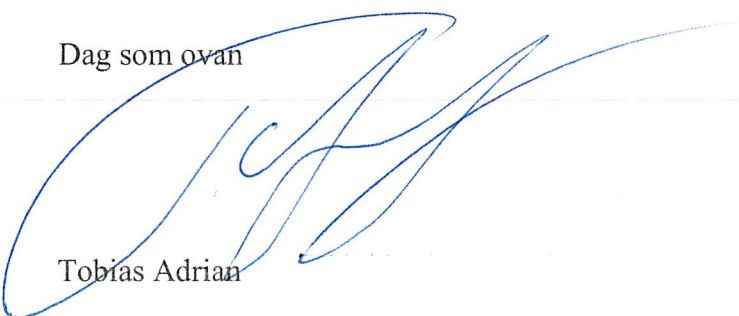
Shanel Cooper åberopar förhör med sig själv genom uppspelning av tingsrättens ljud- och videoupptagning.

ÖVRIGT

Åberopar tidigare ingiven fullmakt.

Bilägger kostnadsräkning.

Dag som ovan

Tobias Adrian